26 Μαΐου 2014

Έξι βρώσιμα και αρωματικά φυτά για το έδαφος του κήπου μας

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Φωτο:anemoniblog.blogspot.com

Διάφορες λύσεις υπάρχουν για να καλύψουμε τον κήπο μας με ένα “πράσινο” χαλί. Το γκαζόνπου επικράτησε τις προηγούμενες δεκαετίες της επίπλαστης ευμάρειας απαιτεί τόνους νερούγια να συντηρηθεί.

Κοινώς, έχει τεράστιο περιβαλλοντικό αποτύπωμα και εδώ που τα λέμε ούτε στο ελληνικό τοπίο ταιριάζει. Είναι κάπωςπαράταιρο.

Αντίθετα, υπάρχουν διάφορα εδαφοκαλυπτικά φυτά που συνδυάζουν την ανθεκτικότητα και τις μικρές ανάγκες σε πότισμα με το γεγονός ότι τρώγονται και ότι πλημμυρίζουν με το υπέροχο άρωμά τους τον κήπο μας.

Το econews σας παρουσιάζει έξι από αυτά:

1. Μέντα

Η Μέντα ανήκει στην οικογένεια των χειλανθών, η οποία περιλαμβάνει φυτά ποώδη, ετήσια ή πολυετή, φρύγανα, θάμνους και σπανιότερα δένδρα ή αναρριχώμενα Είναι φυτό πολυετές, αυτοφυές στην Ελλάδα που ευδοκιμεί σε θερμά και ξηρά κλίματα καθώς επίσης σε πεδινές περιοχές και σε χωράφια γόνιμα και ποτιστικά.

Τα φυτά της μέντας αποτελούν άριστα, βρώσιμα φυτά για εδαφοκάλυψη. Εξαπλώνονται ταχέως, ιδιότητα που αποτελεί ευχή και κατάρα μαζί, καθώς από τη μια καλύπτουν γρήγορα μεγάλες επιφάνειες, αλλά από την άλλη πνίγουν άλλες εδαφοκαλυπτικές καλλιέργειες.

Πολλαπλασιάζεται αγενώς, με ριζώματα, μοσχεύματα ή φυτάρια μικροπολλαπλασιασμού. Ο πιο κοινός τρόπος είναι τα ριζώματα.

Καλύτερη εποχή φυτεύσεως των ριζωμάτων θεωρείται για την Ελλάδα το φθινόπωρο. Εάν προτιμηθούν οι άλλοι δύο τρόποι, τότε η φύτευση γίνεται κατά τους ανοιξιάτικους μήνες.

Στην οικογένεια της μέντας ανήκει και ο δυόσμος.

2. Υφέρπουσα θυμάρι

Τη μυρωδιά του θυμαριού την έχουμε συντροφιά στις βόλτες μας στα βουνά, αλλά

και στην κουζίνα μας αλλά λίγοι από εμάς γνωρίζουμε ότι είναι ένα πολύ καλό βρώσιμο και αρωματικό εδαφοκαλυπτικό φυτό.

Μάλιστα είναι ανθεκτικό στην ελαφρά πίεση από περπάτημα οπότε μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κάλυψη διαδρόμων παρτεριών.

Όπως και η μέντα, πολλαπλασιάζεται αγενώς, με ριζώματα, μοσχεύματα ή φυτάρια μικροπολλαπλασιασμού.

3. Χαμοκέρασο (άγριες φράουλες)

Το χαμοκέρασο (Fragaria vesca, Φραγκάρια η λεπτή) κοινώς ονομάζεται αγριοφράουλα και είναι ένα φυτό των δασικών εκτάσεων που αναπτύσσεται σε όλο το Βόρειο ημισφαίριο του πλανήτη.

Γνωστότερο άγριο είδος είναι το Fragaria vesca, ιθαγενές της Ευρώπης, της Ασίας και της Βόρειας Αμερικής. Το φυτό αυτό γνωστό και ως αγριοφράουλα, συναντάται αυτοφυές σε ορεινές, δασώδεις περιοχές. Οι καρποί του είναι μικρές και πολύ εύγεστες φράουλες.

Το χαμοκέρασο είναι ιδανικό για την φυσική περίφραξη μποστανιών ή παρτεριών με λουλούδια.

Τα χαμοκέρασα φυτρώνουν από σπόρους ή από μοσχεύματα.

4. Υφέρπουσα δενδρολίβανο

Το δενδρολίβανο είναι ένα αρωματικό βότανο πολλών χρήσεων. Οι περισσότερες

ποικιλίες αναπτύσσονται προς τα πάνω, ωστόσο στην “υφέρπουσα” εκδοχή του το δενδρολίβανο μπορεί να αποτελέσει μια άριστη προσθήκη στον κήπο σας ως “πράσινο” χαλί.

Το δενδρολίβανο είναι ανθεκτικό στην ξηρασία και αειθαλές, οπότε θεωρείται ιδανικό για άνυδρες περιοχές. Η υφέρπουσα δεντρολίβανο αναπτύσσεται καλύτερα σε περιοχές υψηλής ηλιοφάνειας και μπορεί να εξαπλωθεί με μοσχεύματα.

5. Γωλθερία

Η γωλθερία ή γωλθερία η κατακείμενη είναι περισσότερο γνωστή για το άρωμά της παρά ως πράσινο “χαλί” για τον κήπο μας. Τόσο τα φύλλα όσο και οι καρποί είναι βρώσιμοι και έχουν μοναδική γεύση που μπορεί να προστεθεί σε διάφορες συνταγές.

Η γωλθερία προτιμά τη σκιά των δέντρων και αναπτύσσεται λίγο βραδύτερα σε σύγκριση με τα υπόλοιπα “καλύμματα”.

Η γωλθερία πολλαπλασιάζεται με σπόρους, μοσχεύματα ή διαίρεση των υπαρχουσών καλλιεργειών.

6. Ρίγανη

Η ρίγανη είναι πολυετές φυτό και ανήκει στην οικογένεια Lamiaceae στο γένος Origanum. Από τα τέσσερα διαφορετικά είδη φυτών που αναφέρονται στη ρίγανη, το πιο διαδεδομένο στη χώρα μας είναι toOriganum vulgare spp. hirtum.

Η άριστη θερμοκρασία ανάπτυξης της ρίγανης κυμαίνεται από 18-22 °C με όρια ανάπτυξης από 4 έως 33 °C, ενώ το ριζικό της σύστημα σε καλά αναπτυγμένα

φυτά αντέχει σε ακραίες θερμοκρασίες. Επιβιώνει και σε χαμηλά επίπεδα φωτισμού, αλλά για να επιτευχθεί υψηλή περιεκτικότητα σε αιθέρια έλαια, το φως είναι απαραίτητο.

Η ρίγανη πολλαπλασιάζεται με σπόρους, μοσχεύματα ή διαίρεση των υπαρχουσών θάμνων.

Πηγή: **econews.gr**